Riihimäen idäntyö RY

Vera

Syyskuu 2013

Kirkosta vieraantumisen haasteet

Ei sitä oikein tiedosta tai muistakaan, että voimakas maallistuminen yhteiskunnassamme on käynnissä, ennen kuin asia osuu lähelle. Nyt osui niin, että sukulaiseni pitää kastetilaisuuden sijasta nimiäiset lapselleen lähipäivinä. Kastetilaisuuteen olisi riittänyt, jos edes toinen vanhemmista olisi kuulunut seurakuntaan.

Mitä sitten vastaisimme hengellisessä mielessä yhä ajankohtaisemmaksi käyvään kysymykseen: miksi pitäisi kastaa. No katselin hiukan Lutherilta opetusta Gal.3:27 *”Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne.”* Luther : ” Kristuksen päällensä pukeminen evankeliumin kannalta katsoen siis ei ole lain ja tekojen, vaan sanomattoman lahjan, nimittäin syntien anteeksiantamuksen, vanhurskauden, rauhan, lohdutuksen, ilon Pyhässä Hengessä, autuuden, elämän, jopa itse Kristuksen päällensä pukemista”. Kristukseen pukeutumiselle pannaan perustus kasteessa, jota omistetaan ja harjoitetaan uskossa ja joka täydellistyy kirkkaudessa.

Sitten hiukan idäntyön asiaa: Olemme saaneet seurakunnasta pari lähetysiltaa tälle syksylle toiminnastamme kertomiseen ja lähialueiden ystäviemme tervehdyksien tuomiseen. Toinen ilta on tarkoitus pitää Venäjä- ja toinen Viro-teemaisena. Suunnittelu on vielä kesken, ideoita/toiveita huomioidaan. Tervetuloa niihin! Syyskokous lähestyy niinikään ja kuten muuallekin, kaikki halukkaat ovat tervetulleita paikalle.

Terveisin
Jari-Pekka Koppinen

SADONKORJUUMATKALLE UUSI ELÄMÄ-KESKUKSEEN ?

Hei Ystävät.

Alkukesästä kerroin, että kristillisessä narkomaanien kuntoutuskeskuksessa Uusi Elämä istutettiin kaalia ja perunaa sekä kylvettiin porkkanaa ja punajuurta runsaasti. Koska tämä Kotlin, ent Kattilan kylässä, Venäjällä lähellä Eestin rajaa, sijaitseva toimintakeskus yritettiin ottaa heiltä pois väkisin, aiheutti se hämminkiä sillä tavoin, että osa kuntoutettavista on lähtenyt sieltä pois. Viljelyala on yhtä suuri kuin aikaisempinakin vuosina, mutta väkeä sadonkorjuuseen on tuntuvasti vähemmän.

Nyt kyselen: löytyykö kiinnostusta lähteä talkoisiin kaalisadon korjuuseen ja perunannostoon?

Riihimäen Idäntyö on avustanut Uusi Elämä-keskusta jo useamman vuoden ajan. Tämä olisi uusi muoto auttaa heitä sillä sadon talteen saanti on heille hyvin tärkeää keskuksen toimeentulon kannalta.

Ajankohta talkoomatkalle voisi olla syyskuun puoliväli paikkeilla, esim viikolla 38. Matkan pituus voidaan sopia sen mukaan miten lähtijöille sopii, mutta esim 2-3 päivää perillä merkitsee 4-5 päivän matkaa. Lisätietoja antaa ja ilmoittautumisia vastaanottaa Tapani Vanhala, tapani.vanhala@kolumbus.fi.

Matkan hinta 50 euroa, majoitus ja ruokailu perillä ovat ilmaisia. Jos viisumia ei vielä ole, niin kertaviisumin saa hankituksi kahdessa viikossa.

Tapani Vanhala

LAHJAKSI OLETTE SAANEET LAHJAKSI ANTAKAA

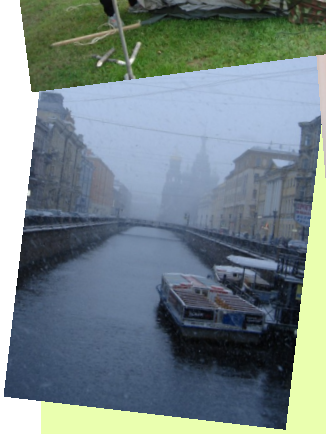

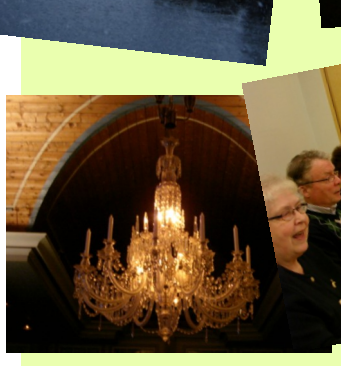

IDÄNTYÖN SYKSYN 2013 TAPAHTUMIA JA TOIMINTAA

Matkat Pietariin18.-20.10.; 15.-17.11. ja 13.-15.12. Matkan hinta 70 €

Matkat Viipuriin 7.9.; 5.10.; 2.11. ja 7.12. Hinta 20 €

Matkat Morhovaan 26-29.9. ja 3.-7.1.2014. Matkan hinta 200 €

Sapattiateriat Peltolassa 20.9.; 8.11. ja 24.1.2014. Hinta 15€ Muista ilmoittautua ajoissa. Matkoille ja sapattiaterialle otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Riihimäen Idäntyö ry syyskokous 13.10. klo 14 Kirkkopuiston seurakuntakodissa kaikille jäsenille. Valitaan seuraavan vuoden hallitus. Osallistu ja vaikuta!

Makasiinin aukioloaikoina arkisin klo 12-17 voit varata itsellesi sopivia päiviä myyntityöhön kirpputorille. Työ ei ole raskasta.

Voit myös poiketa vain muutamaksi tunniksi myymälän järjestelyyn ja siivoukseen, tavaran vastaanottoon ja lajitteluun, Vera-kirjeiden postitukseen kunkin kuukauden loppupäivinä, pakettien tekoon perheisiin, ym.

Miehiä tarvitaan 1-2 krt viikossa erilaisiin muutto- ja kuljetushommiin. Anna yhteystietosi Ristolle, hän soittaa, kun apua tarvitaan.

Venäjälle menevien joululahjojen paketointitalkoita Makasiinissa viikolla 48 tiistaista perjantaihin klo 17-20. Tule mukaan!

Lähes joka maanantai Keskuskirkossa Sanan ja rukouksenilloissa klo 18 Idäntyön hyväksi kahvitarjoilu. Poikkeuksena kuukauden ensimmäinen maanantai, jolloin Sanan ja rukouksenilta vietetään vuoroin Riihimäen muissa kirkoissa. Voit varata vuorosi tarjoilun toteuttamisessa.

Uudenvuoden juhlalounas 1.1.2014 klo 14 Peltolassa kaikille työn ystäville perheineen. Tervetuloa!

Rukous ja ylistystapahtuma Riihimäen Keskuskirkossa ja Kirkkopuiston seurakuntakodissa 18.1.2014. Järjestäjänä Riihimäen seurakunta ja Hengen Uudistus kirkossamme ry. Idäntyö palvelee päivän aikana ruoka- ja kahvitarjoiluissa ja tarvitaan siksi vapaaehtoisia työntekijöitä.

”Kuka siis on uskollinen ja viisas palvelija, jonka talon isäntä asettaa palvelusväkensä esimieheksi katsomaan, että kaikki saavat ruokansa ajallaan” Matt.24:45

Lohjalla Hengen Uudistus kirkossamme Kesäpäivillä 2.-4.8. Mukana oli kaksi soppatykkiä, joista tarjoilimme soppaa, makkaragrilli ja hoidimme kahvilaa. Talkoolaisia oli eri tehtävissä 11.

Kuvissa talkoolaisia Tapani, Mikko, Risto ja Jari-Pekka ja alakuvassa lisäksi Pia.

Päivät olivat helteisiä ja pitkiä, mutta saimme kokoon mukavasti työn jatkumisen kannalta tärkeää tuloa.

Perinteistä idäntyöläisten Virkistyspäivää vietettiin 17.8. Raili Salon kesämökillä Kesijärvellä. Mukana oli sateisesta säästä huolimatta 14 henkeä. Kuvassa Railin tytär Päivi lemmikkinsä kanssa.

Aina menossa

On elämäni mullin mallin
kaikki ihan sekaisin
kun asiat ei ole hanskassa
olen pian itsekin hukassa

On liian kova meno päällä
en ehdi, jaksa kotona täällä
asioita hoitaa, järjestää
kun aina pitää jonnekin kiirehtää

Nyt täytyy istua miettimään
mikä saa minut aina lähtemään
se onko tahto Herran
vai velvollisuus –tämän kerran

Ehkä väärät asiat minua hallitsee
ja vain omaa minää palkitsee
Vaara! Järjestys on väärä
jos ei riitä voimat, tuntimäärä

Omaiset ensin pitäisi hoitaa
lepoon hiljentymiseen ottaa aikaa
etsiä Herraa, elää Hänelle
muuten palaa karrelle

Raili Salo

"Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Eihän oksa pysty tuottamaan hedelmää, ellei se pysy puussa ja samoin ette pysty tekään, ellette pysy minussa." Joh.15:4

VIE MINUT KUNINKAANI LUO

Olipa kerran afroamerikkalainen mies, joka oli joutunut jo lapsesta näkemään elämän varjopuolet ja raakuudet. Hän pakeni kodin julmuuksia kadulle. Katu ja vankilat kasvattivat hänet. Yhtenä iltana hän oli parin muun miehen kanssa tekemässä jotakin, joka viitoitti miehen lopun elämän. Vaikka koskaan ei tullut lopullista varmuutta siitä, kuka paikalla olleen joukon miehistä ampui talossa olleen valkoisen miehen, tämä tummaihoinen mies tuomittiin murhasta ja raiskauksesta ja lopulta hän löysi itsensä Texasin kuolemanjonosta.

Samaan aikaan toisella puolella maailmaa lukiolaistyttö kuunteli kuolemantuomiota käsittelevää uskonnon tuntia Tervakosken lukiossa. Tuon tunnin piti tänä kesänä kuollut Aune Vähäkangas, koulun rehtorin vaimo, joka tuki ja avusti kuolemaantuomittuja. Tyttö kuunteli, pohti ja halusi tehdä jotakin. Hän kävi kysymässä saisiko hänkin kirjoittaa jollekin vangille ja sai tunnin jälkeen käsiinsä kirjekuoren. Siinä oli osoite tuolle miehelle Texasin kuolemanjonoon. Vuosi oli 1996.

Tästä alkoi minun ja Rickeyn ystävyys. Tuo ensimmäinen kirjoittamani kirje avasi elämäni oudoimman oven ja muutti elämäni täysin. Tutustuin ihmisyyteen aivan eri tavalla mitä Suomessa koskaan voisin kokea. Minusta tuli näiden moneen kertaan hylättyjen ja vaiennettujen ihmisten tukija ja heidän silmänsä vankilan ulkopuolella.

Kuolemantuomiota vastustavien aktivistien ”työ” jakaantuu yleensä kahteen osaan: yhden osan muodostaan kirjoittelu vankien kanssa ja toisen aiheeseen liittyvän uutisoinnin ja keskusteluiden seuraaminen. Kiitos Internetin, tiedonkulku on nopeaa ja Internet yhdistää kuolemantuomiota vastustavat aktivistit ympäri maailmaa. Aktiivien joukko on hyvin kansainvälistä ja kirjavaa. Yhteisenä kielenä on englanti, mutta saksan ja ranskan osaamisesta on ollut paljon hyötyä esim. lukiessani eurooppalaisia artikkeleita netistä. Internetistä löytyy uutisten ja artikkeleiden lisäksi erilaisia keskustelufoorumeita, jotka toimivat myös meidän keskinäisenä vertaistukena. Vertaistuki on miltei välttämätöntä, koska vastaantulevat raakuudet ovat välillä aivan kestämättömiä sietää, niitä ei kykene millään tavalla ymmärtää.
En koskaan kysele vangilta hänen taustoistaan tai syytä miksi hän on kuolemanjonoon päätynyt. Harvat haluavat kertoa niistä. Vankilan julmasta arjestakin vaietaan. Kirjoittaessani vangeille en automaattisesti nosta uskonasioita esiin. Kerron olevani uskova teologi ja he saavat itse päättää kertovatko omasta vakaumuksestaan tai haluavatko keskustella uskon asioista ylipäätään. Monet vangit ovat uskossa. Useat vangit ovat ennemminkin kiinnostuneet minun arjestani ja Suomesta kuin kertomaan omista asioistaan. Vuosikausia eristyksessä pienessä sellissä eläneille ihmisille kuvat ovat todella tärkeitä. Yksi suosituimpia kuva-aiheita on eläimet. Kirjekavereista tulee ajan kuluessa todella läheisiä ja heidän teloituksensa on ihan samanlainen menetys kuin kenen muun ystävän tahansa. Jo pelkän teloituksen odottaminen on ahdistavaa. Joskus vanki saa viime hetkellä lykkäyksen ja se vaikuttaa myös vangin omaisiin ja ystäviin. Viikkojen jännitys ja surutyö kääntyy täysin päälaelleen. Haaveenani olisi vielä oppia espanjaa niin hyvin, että voisin kirjoitella espanjaa äidinkielenään puhuvien vankien kanssa. Monet heistä ovat kotoisin USA:n ulkopuolelta vailla minkäänlaista tukea ja ilman kunnollista englanninkielen taitoa.

Tiedän, että vangit ovat tehneet monia karmivia tekoja, mutta se ei silti mielestäni vie heiltä oikeutta kaikista tärkeimpään ihmisoikeuteen: oikeuteen elää. On kyettävä näkemään nykyhetken ja rikoksen tapahtumahetken taakse. Monen kohdalla selitys tekoihin löytyy kaukaa menneisyydestä: rasismi, köyhyys, huumeet, katu, mielenterveysongelmat, rikkinäinen koti. Yksinkertaisesti se, ettei kukaan ole välittänyt. Me tuomme monelle vangille sitä rakkautta ja välittämistä, jota he eivät ole koskaan aiemmin saaneet. Me kohtelemme heitä ihmisinä vielä silloinkin, kun yhteiskunta ei enää sitä tee.

Vuosien mittaan olen tutustunut moneen vankiin. Harva kuolemanjonoissa olevista tuttavistani on tänä päivänä enää elossa. Teloitukset eivät ole ainoa syy yhteydenpidon katkeamiseen. Välillä vangit vain lopettavat kirjoittelun. Syitä on useita, vangin luottamuksen voittamiseen menee aikaa, he saattavat ”testata” lopettamalla kirjoittelun, välillä vangilla ei ole rahaa postimerkkeihin, välillä erilaiset mielenterveysongelmat äityvät niin pahaksi, ettei vanki halua/jaksa kirjoittaa, välillä heillä on niin kiire omien oikeusprosessiensa kanssa. Minulle ja Rickeylle kävi näin monta kertaa, mutta kirjoitin hänelle aina takaisin jonkin ajan päästä. Hän kirjoitti miten en koskaan menettänyt uskoani häneen.

Rickey lohdutti minua omien kiireitteni keskellä, että minulla on elämäni täällä ja sitä tulee pitää ensin – hän tiesi, etten unohtaisi häntä, vaikka menisi vuosia. Jokaisella meistä on myös oma arkinen elämämme ja hyvin harvalle meistä kuolemantuomion vastustaminen tuo leipää pöytään. Pitkienkin taukojen jälkeen ystävyytemme kesti ja jatkui yhtä lämpimänä kuin ennen. Kun sain tietää, että hänelle oli asetettu teloituspäivä, en uskonut sen koskaan toteutuvan. Lykkäsin koko ajan viimeisen kirjeen kirjoittamista, koska odottavan pitkäaikaisen ystävän hyvästely on joka kerran äärimmäisen vaikeaa. Aina jää jotakin, jota olisi kuitenkin tahtonut sanoa. Lopulta huomasin, etten enää ehdi. Matka riihimäkeläisestä postitoimistosta Polunskyn vankilan selliin vie pitkään. Lopulta lähetin viestin Rickeyn adoptoineelle perheelle, joiden tiesin olevan Rickeyn luona.

Rickey teloitettiin 9.4.2013. Häntä oli viimeisinä päivinään tukemassa Rickeyn adoptoinut ranskalainen pariskunta, jotka olivat tukena 10 vuotta ja joitakin muita hänen ystäviään. Rickey kuoli uskossa Herraan Jeesukseen, itse asiassa tämän jutun otsikko on lainaus hänen viimeisistä sanoistaan. Hän kerran kertoi olevansa ”jonolle” paljon velkaa, koska hän katsoi kasvaneensa siellä. Rickey pyysi minua usein vierailemaan siellä, mutta tuota mahdollisuutta ei koskaan tullut. Rickey opetteli vankilassa lukemaan ja kirjoittamaan ja puhui meistä tukijoistaan uutena perheenään. Hän kertoi minulle, mitä oli joutunut lapsena ja nuorena kokemaan kotona ja kadulla ja miten hän esim. neljän vuoden ajan antoi osan ruoka-annoksestaan muille vangeille, jotka opettivat hänet lukemaan ja kirjoittamaan. Tiedän, että hän oli siitä todella ylpeä. Hän mainitsi asiasta jopa viimeisissä sanoissaan sidottuna teloituslavitsalle. Tukiessa kuolemaantuomittuja tiedän tekeväni jotakin sellaista, jonka takia vankien maanmiehet ja naiset kyseenlaistavat mielenterveyteni ja tahtoisivat mielihyvin nähdä minut suljettuna laitokseen. Yhdysvaltain psykiatrit ja psykologit yrittävät löytää syyn miksi monet länsi-Eurooppalaiset, usein vieläpä korkeasti koulutetut naiset tahtovat auttaa näitä vankeja. Vastoin heidän olettamuksiaan en etsi jännitystä, en ihaile rikollisia, en rikoksia ja vihaan väkivaltaa kaikissa sen muodoissa syvästi. En myöskään allekirjoita väitettä, että vankien tukijat etsivät idioottivarmasti turvallista ihmissuhdetta ja samalla pitää vapautensa, koska vanki on mitä todennäköisimmin lukkojen takana koko ikänsä. Hurjimmillaan nettikeskusteluissa meille halutaan myrkkyruisketeloitus jo silkasta avustustyöstä. Yleisesti toivotaan, että kuolemaantuomittujen tukijat eivät astu jalallakaan Yhdysvaltoihin ja että meidät suljettaisiin mielisairaaloihin pois yhteiskunnasta. En väheksy lainkaan uhrien omaisten surua ja tuskaa, mutta teloittaminen tuo minusta vain uusia uhreja. Se ei ratkaise mitään eikä tuo oikeutta kenellekään. Minä, joka en muuten ole millään tavalla kiinnostunut Yhdysvalloista tai englannin kielestä, olen vuodesta toiseen mukana keskellä kaikkea sitä surua, pelkoa, vihaa, mutta myös rakkautta, onnea ja riemua, jota kohtaan kuolemantuomion parissa. Tätä työtä ei vain kykene lopettamaan! Jeesuskin vietti aikaansa kaikkien hylkäämien ja haavoitettujen kanssa.

Vaikka Rickey on nyt kuollut, tulen aina muistamaan hänet ystävänäni, joka tiesi hevosista miltei kaiken mahdottomankin ja joka omalla vilpittömällä tavallaan oli hyvin avoin ja välittävä ihminen. Rickey kesti vankilan olot mielikuvilla ja hän usein kysyi minulta erilaisia arkisia asioita kuten esim. lähtisinkö ratsastamaan tai piknikille. Tulen aina olemaan syvästi kiitollinen Rickeylle ja Rickeystä. Ilman häntä elämäni olisi nyt täysin toisenlaista. Jotakin sellaista, jota en sen haluaisi olevan. Hän opetti minulle sen, ettei elämä ole niin mustavalkoista ja että valoa löytyy sieltäkin, missä on mitä suurinta pimeyttä. Siellä se valo loistaa kirkkaimmin.

(Ricky Lynn Lewis, #999097, 1962-2013)

Minna Huistinoja

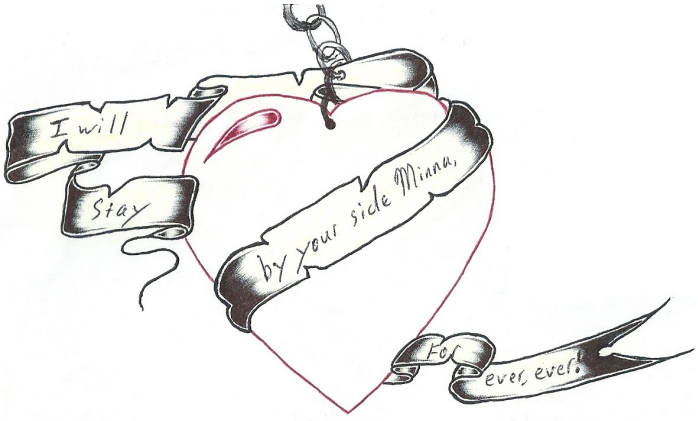

Sapattiateria

Peltolassa 20.9.2013 klo 18 alkaen
Vierailijoita
Sveta ja Sergei Davidovich Pietarista
sekä Ran ja Kirsti Peled

Ilmoittautumiset
Helenalle 18.9. mennessä 0503734070
Aterian hinta 15 €

RIIHIMÄEN IDÄNTYÖ ry

Y 1877757-1
Temppelikatu 11 a 4 11100 Riihimäki
Keräyslupa 2020/20113346
myönnetty 20.10.2011
voimassa 1.1.2012-31.12.2013

Kantapankki Riihimäki 426211-233876
FI 1742621120033876
Jäsenmaksut 25 € / vuosi, viite 5050
Lahjoitukset viite 5005

Varasto ja kirpputori Makasiini
Kylänraitti 3 Riihimäki
Avoinna ma-pe klo 12-17

Puheenjohtaja Jari-Pekka Koppinen 0500715908
jari-pekka.koppinen@elisanet.fi
Sihteeri Helena Jokinen 0503734070
herijok@elisanet.fi
Rah.hoit. Mikko Ilomäki 0409642824
mikko.ilomaki@phnet.fi
Tapani Vanhala 0400307475
Sanni-Maria Seppänen-Kirjunova 0400823755
Risto Jokinen 0403527055
jokisenristo@gmail.com
Lisa Klenberg 0404147893 lis@klenberg.fi
Minna Huistinoja
minna.huistinoja@saunalahti.fi
Mikko Krohn 0407492594

Kotisivut: www.riihimaenidantyo.fi

Vera lehden toimitus,
kuvat ja toteutus
Helena Jokinen

Rukousaiheita työkauden alkaessa:

- matkoille varjelusta ja Herran osoittamia matka– ja avustuskohteita

- kuljettajia ja innokkaita evankelistoja matkoille väsyneiden sijaan

- Peltolan Exoduskodin puolesta, että toiminta saisi jatkua Herran osoittamalla tavalla

- työvoimaa erilaisiin talkoisiin ja hankkeisiin

- tulkkimme Ida Makarovan puolesta, hänellä on todettu vakava sairaus

-siunausta Gerasimovin perheen uudelle tyttövauvalle

- Idäntyölle Syyskokouksessa valittavaan ensi vuoden hallitukseen löytyisivät juuri oikeat ihmiset kantamaan vastuuta toiminnasta Herran ohjauksessa.

- Kiitos Jumalalle jokaisesta uudesta Idäntyön ystävästä

- Kiitos, että Jumala on siunannut työmme ja olemme saaneet taloudellista hyvää jaettavaksi

- Kiitos onnistuneesta lastenleiristä, josta saamme iloita vieläkin. Rukoillaan tulevien lastenkotikäyntien puolesta, että nekin olisivat siunattuja.

- Rukoillaan ahkerasti toinen toisemme puolesta, että Herra saa toimia kaikkien palvelijoidensa kautta täydellä teholla!

- kiitos Herra, että herätys on alkanut!

Muistutuksena:

Lähetyskeskuksessa Ryttylässä
ISRAEL-päivät 27.-29.9. 2013
Jeesus ja Israel
Igor ja Galina Barbanel, Juhani Koivisto, Hannu Takkula, Jouko Jääskeläinen, ym

Kansanlähetysopistolla lähetysseminaari:
Jerusalemista kaikille kansoille
27.-29.9.2013. Elisabet Elo ja Sakari Valkama